

Sygn. akt IV KK 123/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2013 r.,

sprawy D. D.

skazanego z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 grudnia 2012 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 sierpnia 2012 r.,

- I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. - Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie skazanego D. D.;**
- III. obciąża skazanego D. D. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W kasacji obrońca skazanego podniósł zarzut:

- I. rażącego naruszenia prawa materialnego które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to – 1) art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 9 § 1 k.k., 2) art. 9 § 1 k.k., 3) art. 15 § 1 k.k.,
- II. rażącego naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to – 1) art. 434 § 1 k.p.k., 2)

art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 74 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.,
3) art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Z kolei obrońca skazanego w piśmie procesowym z dnia 25 marca 2011 r., cyt.: „w nawiązaniu ... do pisemnej odpowiedzi Prokuratora na kasację”, ... „podtrzymał w całości zarzuty i wnioski kasacyjne” oraz „przedstawił stanowisko polemiczne do wyrażonego w odpowiedzi na kasację” i „wniósł o wyznaczenie przez Sąd Najwyższy rozprawy celem rozpoznania kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

W pierwszej kolejności zostanie przedstawione stanowisko odnośnie zarzutu „rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego” – ujętych w kasacji w podpunktach: 2.1, 2.2, 2.3 i 2.4.

Opisany w podpunkcie 2.1 zarzut to nic innego jak próba obejścia ustawowego zakazu podnoszenia w kasacji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych.

Zarzut oznaczony jako podpunkt 2.2, jest również oczywiście bezzasadny. Kwestia objęta tym zarzutem była przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego (por. k. 13-16 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) i Sąd Najwyższy podziela stanowisko zajęte przez Sąd Apelacyjny.

Wbrew pogładowi skarżącego zaprezentowanemu w zarzucie oznaczonym podpunktem 2.3 oraz w uzasadnieniu kasacji we fragmencie dotyczącym tego zarzutu, to w realiach sprawy nie można dopatrzeć się rażącego naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisów art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. Również bezzasadny jest zarzut opisany w podpunkcie 2.4. Skarżący formułując te zarzuty zdaje się nie dostrzegać, iż: 1) kasacja to nadzwyczajny środek zaskarżenia skierowany przeciwko prawomocnemu orzeczeniu sądu odwoławczego, 2) nie jest możliwe w drodze kontroli kasacyjnej ponowne rozpoznanie zarzutów stawianych przez skarżącego orzeczeniu sądu pierwszej instancji.

Jeśli zaś chodzi o podniesiony w kasacji „zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia” – ujęty w kasacji w podpunktach 1.1, 1.2, 1.3 to wbrew przekonaniu obrońcy skazanego, wyrażonemu w pkt 2 jego pisma procesowego z dnia 25 marca 2013 r. (k. 28v akt SN), należy podzielić co do oceny tego zarzutu rozumowanie Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej zaprezentowane w pisemnej odpowiedzi na kasację. Autor pisemnej odpowiedzi na kasację trafnie wskazuje, że cyt. „Wprawdzie dzięki zabiegom stylistycznym zarzuty obraży wymienionych przepisów prawa materialnego wskazują na rzekome błędy popełnione przez sąd odwoławczy, w istocie jednak skierowane są przeciwko orzeczeniu Sądu I instancji i to w zakresie ustaleń faktycznych.

Tym samym autor skargi usiłuje ponownie poddać zapadły wyrok kontroli przewidzianej dla postępowania apelacyjnego. Zarzuty kasacji dotyczące obraży przepisów prawa materialnego są bowiem powieleniem zarzutów apelacji, których Sąd Apelacyjny, poddając wnikliwej analizie, nie podzielił, a swoje stanowisko w sposób prawidłowy i logiczny uzasadnił”.

Przedstawione wyżej motywy zdecydowały, że Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., kasację obrońcy skazanego oddalił jako oczywiście bezzasadną.